

af dette for den uerfarne saa uskyldige Kærtegn og havde lært dets dystert-søde Hemmeligheder at kende.

I Overensstemmelse med sin Angrebsplan lod han en Tid, som om han ikke saa hende. Han gik omkring i Salen og hilste paa Bekendte, idet han navnlig opholdt sig i en Kres af meget lattermilde unge Damer, der vakte Opsigt ved deres støjende Munterhed.

Jytte, som inde i Teatret virkelig havde været lidt urolig over hans Udeblivelse, var nu ikke langt fra at ønske, at han ikke var kommen, eller i hvert Fald, at han ikke vilde opdage hende. Det var saa længe siden, hun havde set ham i Selskabslivet, og Synet forstemte hende. Disse orientalske Skrabud og andre Narrefagter, hvormed han morede sit taknemlige Publikum, pinte hende især paa Grund af Moderens og Fætterens Nærværelse. Hun havde hørt, at de med halve Stemmer havde vekslet nogle Bemærkninger om ham. Selve Ordene havde hun ikke kunnet opfatte; men efter Ansigtsudtrykkene at dømme var de ikke smigrende for ham.

En hvidt behandsket Herre med dannebrogsfarvet Skærf viste sig nu i en af de aabne Døre og klappede i Hænderne. Det var Signalet til Dansens Begyndelse, og der fulgte straks almindeligt Opbrud. Strømmen vendte tilbage til Teatret, hvor en stor Arbejdsstyrke imidlertid havde fjernet Stolerækkerne fra Tilskuerpladsen. Desuden var det skraa Gulv gjort lige ved